

at Kommissionen tager sig Ret til at udvise paa Grundlag af Indberetninger fra en Landraad eller Politidirektør Personer, som ikke stammer fra Afstemningsomraadet, og som beskyldes for at forstyrre Orden og Sikkerhed, som truer Afstemningsfriheden, overtræder Ud- og Indførselsbestemmelser, driver Aager eller Kædehandel eller har forsøgt at forøve lignende Delikter. Som man vil se, omfatter denne Bekendtgørelse dels Forbrydelser, man gerne plejer at tillægge Arbejderklassen, naar man vil den til Livs, nemlig Forstyrrelse af Orden og Sikkerhed, men den omfatter ogsaa saadanne Forbrydelser, som kun kan begaas af Overklassen, nemlig Aager eller Kædehandel. Men medens man altsaa hører om, at denne Bekendtgørelse i stort Omfang har ramt Arbejderklassen, har man ikke hørt om, at den har ramt de besiddende Klasser. Tværtimod fejres jo dernede Foreningen mellem de kongerigske og de sønderjydske Arbejdsgivere med stor Glæde, og der tages der intet Hensyn til Nationaliteten.

Denne Bekendtgørelse omfatter jo imidlertid kun Folk, som ikke stammer fra Afstemningsomraadet, men som jeg allerede i de Eksempler, jeg har nævnt, har godtgjort, rammer Udvisningerne ogsaa Folk, der virkelig stammer fra Afstemningsomraadet, og for dem gælder det, som sagt, at de indenfor den givne Frist kan stemme sig tilbage til Danmark.

Nu kan det ikke undgaas, at dette, at det er Arbejderklassen, der rammes af Udvisningerne, har vakt bitre Følelser mellem de sønderjydske Arbejdere. Ikke blot ser de deres Fagfæller forfulgte, men de ser sig ogsaa berøvet deres prøvede Førere. For Arbejderne maa det derfor se ud, som om der gennem disse Udvisninger drives en aldeles bestemt Politik. Jeg tillader mig nu at forespørge den højtærede Justitsminister, hvilke Bevæggrunde der er og hvilke Formaal der haves med at lade denne Udvisningspolitik fortsætte, og jeg maa paa mit Partis Vegne anmode om, ikke blot at Udvisningerne standses, men ogsaa, at de Udvisninger, der er foretagne, tilbagekaldes. De rammer, som jeg har sagt, dels unge Indvandrere, dels Folk, som ikke er fødte i Afstemningsomraadet, men som har boet der i lange Tider, endog saa længe, at de har erhvervet Afstemningsret, dels endelig Folk, der er fødte og hjemmehørende i Afstemningsdistrikterne og vil kunne optere for Danmark og saaledes selv i Løbet af kort Tid vil kunne gøre Ende paa Udvisningen.

Første Næstformand (Trier): Jeg skal gøre opmærksom paa, at en Forespørgsel som den nu stillede, for saa vidt den ikke stilles som en særlig Forespørgsel, rettest hører hjemme under Finanslovforslagets eller Tillægsbevillingsforslagets første Behandling og ikke under tredje Behandling, men jeg skal, ligesom ved forrige Sag, ikke afskære Adgangen til et Tilsvar.

Justitsministeren (Rytter): Det er et vanskeligt Omraade at komme ind paa, thi Spørgsmaalet om Udvisningerne er et Led i og hører hjemme i hele det store Spørgsmaal, der har foreligget i den sidste Tid ved Arbejderurolighederne og som Følge deraf. Det, man gerne vil opnaa, er at faa Arbejdsfred ogsaa her i Danmark. Vi har derfor været nødte til at foretage Udvisning i noget større Udstrækning, end det tidligere Ministerium gjorde, og vistnok ogsaa end det Parti, som den ærede Forespørger tilhører, finder det rigtigt. Men vi synes altsaa, at der har været god Grund dertil for at skaffe Arbejdsro, og jeg tror ikke, det er sket paa nogen hensynsløs Maade. Det er sket saaledes, fordi vi maa have Fred, og hvis Folk derfor er blevet grebet ved Optøjer eller lignende og ikke hører hjemme her i Landet, maa vi have dem ud af Landet. Jeg har heller ikke hørt nogen Klager over det skete. Jeg siger dette som en Indledning.

Den ærede Forespørger nævnte forskellige Tilfælde, der var forefaldet nede i Sønderjylland. I den Henseende maa jeg straks sige, at hvad der er sket, før vi overtog Administrationen dernede, hører ind under den internationale Kommission, og jeg synes ikke, vi kan diskutere, hvad denne Kommission saaledes har gjort. Den har baade formelt og reelt Ansvar. Den har benyttet sig af dansk Politi, og selvfølgelig har det danske Politi, der stod under den allierede Kommission, gjort Indberetninger til Kommissionen, men denne har baade foretaget Udvisninger, hvorom der ikke forelaa Indstillinger, og afslaaet nogle Udvisninger, hvorom der forelaa — ikke Indstilling, men som man dog havde gjort Kommissionen opmærksom paa. Kommissionen har med andre Ord det fulde Ansvar. Den var nedsat af de Allierede, og det forekommer mig, at man ikke kan foretage nogen Kritik af dens Handlinger.

Derimod er jeg klar over, at vi selvfølgelig har Ansvar for det, som er sket siden. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at det undertiden er nødvendigt at foretage en hurtig Indgriben. I en af Købstæderne dernede fandt en stor Tumult Sted. Der blev